

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 1ης Φεβρουαρίου 2018*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel – Προγενέστερο εικονιστικό διεθνές σήμα Marlboro – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Φήμη – Προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών – Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2017/1001] – Κανόνας 50, 207/2009 [νυν άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κανόνας 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»

Στην υπόθεση T-105/16,

Philip Morris Brands Sàrl, με έδρα το Neuchâtel (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον L. Alonso Domingo, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral και την M. Simandlova,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Explosal Ltd, με έδρα τη Λάρνακα (Κύπρος), εκπροσωπούμενη από την D. McFarland, barrister,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 2775/2014-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ των Philip Morris και Explosal,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, I. S. Forrester (εισηγητή) και E. Perillo, δικαστές,

γραμματέας: X. Lopez Bancalari, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαρτίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Μαΐου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 2016,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Μαΐου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Ιουλίου 2011, η παρεμβαίνουσα, Explosal Ltd, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 34 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Καπνοσακούλες· καπνός· καπνός για κάπνισμα· καπνός, πούρα και τσιγάρα· κατεργασμένος καπνός».
- 4 Στις 28 Μαΐου 2013, το εικονιστικό σημείο που απεικονίζεται στην ανωτέρω σκέψη 2 καταχωρίστηκε ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 5 Στις 15 Ιανουαρίου 2014, η προσφεύγουσα, Philip Morris Brands Sàrl, υπέβαλε αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας του επίμαχου σήματος δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001), σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) και το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001).
- 6 Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόταν σε δεκατρία προγενέστερα εικονιστικά σήματα.

- 7 Με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας, έχοντας κυρίως προβεί, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, στη σύγκριση μεταξύ του επίδικου σήματος και του προγενέστερου διεθνούς σήματος το οποίο καταχωρίστηκε με αριθμό 1064851 (στο εξής: προγενέστερο σήμα) και είναι το ακόλουθο:

- 8 Το τμήμα ακυρώσεων έκρινε, αφενός, ότι η μικρή ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω σημάτων δεν συνεπάγεται κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, ότι, όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί της φήμης του προγενέστερου σήματος.
- 9 Στις 29 Οκτωβρίου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων. Στις 10 Νοεμβρίου 2014, κατέθεσε επίσης αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση για τον λόγο ότι δεν της είχε δοθεί η δυνατότητα προσκομίσεως, ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, αποδεικτικών στοιχείων περί της φήμης του προγενέστερου σήματος.
- 10 Στις 5 Δεκεμβρίου 2014, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, εκτιμώντας ότι η προσφεύγουσα δεν είχε επιδείξει κάθε απαιτούμενη επιμέλεια, προκειμένου να τηρήσει την ταχθείσα προθεσμία για την προσκόμιση των εγγράφων προς στήριξη της αιτήσεώς της περί κηρύξεως ακυρότητας. Η προσφεύγουσα δεν άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής.
- 11 Με απόφαση της 4ης Ιανουαρίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.
- 12 Πρώτον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, τα οποία αντλούνταν από προσβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα κυρίαρχα στοιχεία των αντιπαρατιθέμενων εικονιστικών σημείων είναι τα λεκτικά στοιχεία «marlboro» και «raquel», ενώ το σκουρόχρωμο γεωμετρικό σχήμα στο άνω τμήμα των σημείων, το «σχήμα σκεπής» που διεκδικεί η προσφεύγουσα, αποτελεί μάλλον «διακόσμηση» παρά διακριτικό στοιχείο. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, επομένως, ότι, παρά το πανομοιότυπο των σχετικών προϊόντων, τα εν λόγω εικονιστικά σημεία είναι ανόμοια ή παρουσιάζουν εξαιρετικά μικρό βαθμό ομοιότητας, με αποτέλεσμα να αποκλείεται κάθε κίνδυνος συγχύσεως.
- 13 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του και αφορούσαν τον αυξημένο, λόγω χρήσεως, διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ιδίως δε του γραφιστικού στοιχείου του «σε σχήμα σκεπής». Το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε, συναφώς, στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001), το οποίο του παρέχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει αν πρέπει ή δεν πρέπει να λάβει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εκπροθέσμως. Εξάλλου, βάσει του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1), η εξέταση της προσφυγής περιορίζεται στα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί σε πρώτο βαθμό. Ως εκ τούτου, νέα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίζονται παραδεκτώς υπό την προϋπόθεση ότι είναι συμπληρωματικά, προϋπόθεση η οποία, κατά το τμήμα προσφυγών, δεν πληρούτο εν προκειμένω.

- 14 Το τμήμα προσφυγών εξέτασε τους παράγοντες που δικαιολογούσαν, κατά την προσφεύγουσα, τη μη προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, ιδίως δε τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι είχε την πρόθεση να τα προσκομίσει αφού λάβει τις παρατηρήσεις της παρεμβαίνουσας· η παρεμβαίνουσα, όμως, δεν απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, με αποτέλεσμα να περατωθεί το κατ' αντιπαράθεση στάδιο της διαδικασίας. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η δικαιολογία αυτή δεν ήταν πειστική για τους ακόλουθους λόγους. Κατά πρώτον, ο κανόνας 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού 2868/95 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τους αιτούντες την κήρυξη ακυρότητας να προβάλλουν τα επιχειρήματά τους και να προσκομίζουν τα αποδεικτικά στοιχεία τους κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας. Κατά δεύτερον, ο κανόνας 40, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 [νυν άρθρο 17, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2017, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 207/2009 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 2868/95 και (ΕΚ) 216/96 (ΕΕ 2017, L 205, σ. 1)], επέτρεπε στο τμήμα ακυρώσεων να αποφανθεί επί της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που διέθετε, έστω και χωρίς παρατηρήσεις της παρεμβαίνουσας. Κατά τρίτον, δεδομένης της απουσίας οποιουδήποτε χρονικού ορίου για την υποβολή αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της επαρκή χρόνο προκειμένου να συγκεντρώσει τα αποδεικτικά στοιχεία που ήταν, κατά την κρίση της, αναγκαίο να επισυνάψει στην αίτησή της.
- 15 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, το τμήμα προσφυγών αποφάσισε να μη λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιόν του.
- 16 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνταν από προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, καθόσον τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης του προγενέστερου σήματος προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ακόμη και εάν είχε αποδειχθεί η φήμη αυτή, ο εξαιρετικά μικρός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν θα αρκούσε για να δημιουργηθεί, κατά την αντίληψη του κοινού, συσχετισμός μεταξύ τους.

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
 - να κηρύξει την ακυρότητα του επίδικου σήματος ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών προς ενδελεχέστερη εξέταση βάσει των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν τη φήμη και τον αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος·
 - να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 20 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και του άρθρου 76, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001) και ο τρίτος από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 21 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα επικρίνει, κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών επειδή αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης και του αυξημένου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος τα οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών παρέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009.
- 22 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα διαιρείται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι υπέπεσε σε πλάνη κατά τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του επίδικου σήματος και του προγενέστερου σήματος. Με το δεύτερο σκέλος η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη τον αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, κατά παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.
- 23 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι, ακόμη και εάν η απόδειξη της φήμης του προγενέστερου σήματος είχε ληφθεί υπόψη, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν θα ήταν επαρκής ώστε να δημιουργηθεί συσχετισμός μεταξύ τους κατά την αντίληψη των καταναλωτών.
- 24 Για τις ανάγκες της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο θα συνεξετάσει, κατ' αρχάς, τον πρώτο λόγο ακυρώσεως και το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, καθόσον τόσο ο πρώτος όσο και το δεύτερο αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009.
- 25 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο EUIPO ότι προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης και του αυξημένου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος με την αιτιολογία ότι προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του.
- 26 Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει, στηριζόμενη στην απόδοση του κανονισμού 2868/95 στην αγγλική γλώσσα, ότι ο κανόνας 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 δεν αποκλείει την αποδοχή νέων αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι οι όροι «επιπρόσθετα» και «συμπληρωματικά» απαντούν, αμφότεροι, στο κείμενο της διατάξεως αυτής και, ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών μπορούσε να λάβει υπόψη νέα, ήτοι παρουσιασθέντα για πρώτη φορά ενώπιόν του, πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει την πρόδηλη λυσιτέλεια των νέων αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τη δυνατότητα του έτερου μέρους της διαδικασίας, ήτοι της νυν παρεμβαίνουσας, να τα αμφισβητήσει λυσιτελώς, καθώς και τη σαφή αντίφαση μεταξύ της προσβαλλόμενης αποφάσεως και προγενέστερης αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, η οποία εκδόθηκε μερικούς μήνες πριν από την προσβαλλόμενη απόφαση και αφορούσε το προγενέστερο σήμα και το γραφιστικό στοιχείο του σε σχήμα σκεπής.

- 27 Χωρίς να αμφισβητεί τη διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών ως προς το ζήτημα αν θα λάβει υπόψη τα εκπροθέσμως προβληθέντα πραγματικά περιστατικά και προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η ευχέρεια αυτή δεν μπορεί να ασκείται αυθαιρέτως στην περίπτωση κατά την οποία τέτοιου είδους νέα περιστατικά και στοιχεία δύνανται να ασκήσουν πράγματι επιρροή στην έκβαση της διαδικασίας. Η προσφεύγουσα παραπέμπει, συναφώς, στην απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), για να υποστηρίξει ότι ουδόλως απαγορεύεται στο EUIPO να λάβει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομισθεί εκπροθέσμως. Αντιθέτως, λόγοι ασφάλειας δικαίου και χρηστής διοικήσεως συνηγορούν υπέρ της συνεκτιμήσεως τέτοιου είδους περιστατικών και στοιχείων.
- 28 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επικαλείται την προγενέστερη απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 27ης Φεβρουαρίου 2015, στην υπόθεση R 1585/2013-1 με αντικείμενο διαφορά μεταξύ της προσφεύγουσας και του δικαιούχου του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUPER ROLL (στο εξής: απόφαση «SUPER ROLL»), με την οποία αναγνωρίστηκε ότι το σήμα Marlboro και το γραφιστικό στοιχείο του σε σχήμα σκεπής είχαν αποκτήσει «ιδιαίτερη φήμη» στο ενδιαφερόμενο κοινό εντός ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 29 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, προσκόμισε αντίγραφο της αποφάσεως «SUPER ROLL», μαζί με τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης του προγενέστερου σήματος. Το τμήμα προσφυγών, όμως, δεν έλαβε υπόψη ούτε τα αποδεικτικά στοιχεία ούτε το περιεχόμενο της αποφάσεως «SUPER ROLL», εκτιμώντας, αντιθέτως προς την εν λόγω απόφαση, ότι το σκουρόχρωμο γεωμετρικό σχήμα γίνεται αντιληπτό ως απλή «διακόσμηση», την οποία οι καταναλωτές δεν συγκρατούν στη μνήμη τους.
- 30 Από τα ανωτέρω προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, καθόσον δεν έλαβε υπόψη «παγκοίνως γνωστά πραγματικά περιστατικά», ήτοι τη φήμη και τον αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα του γραφιστικού στοιχείου «σε σχήμα σκεπής» και του εμπορικού περιβλήματος του προγενέστερου σήματος. Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει το EUIPO να εκδίδει αποφάσεις βάσει εικασιών επί των πραγματικών περιστατικών οι οποίες είναι προδήλως ελλιπείς ή «αντίθετες προς την πραγματικότητα», κατά μείζονα λόγο όταν είναι αντίθετες προς το περιεχόμενο προγενέστερων αποφάσεων που έχουν εκδοθεί εντός του ίδιου πλαισίου.
- 31 Το EUIPO υποστηρίζει ότι το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 του παρέχει εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει, αιτιολογώντας την απόφασή του επί του ζητήματος αυτού, αν πρέπει ή δεν πρέπει να λάβει υπόψη πληροφορίες που έχουν υποβληθεί εκτός των ταχθείσων προθεσμιών (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 43). Τα αποδεικτικά στοιχεία, όμως, που προσκόμισε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν ήταν συμπληρωματικά στοιχεία, αλλά εντελώς νέα στοιχεία και, ως εκ τούτου, βάσει πάγιας νομολογίας, απαράδεκτα, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκαν εντός της αρχικώς ταχθείσας προθεσμίας [αποφάσεις της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψεις 86 έως 88 και 117, και της 21ης Νοεμβρίου 2013, Recaro κατά ΓΕΕΑ – Certino Mode (RECARO), T-524/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:604, σκέψεις 62 έως 66].
- 32 Το EUIPO υπογραμμίζει ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε, εντούτοις, το ζήτημα αν ιδιαίτερες περιστάσεις μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε εκπροθέσμως η προσφεύγουσα, πριν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν συνέτρεχε τέτοια περίπτωση, λαμβανομένου, ιδίως, υπόψη ότι δεν υπάρχει κανένας χρονικός περιορισμός για την υποβολή αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας και ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα είχε σκοπίμως παραλείψει να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία κατά τη διαδικασία του πρώτου βαθμού.

- 33 Το EUIPO εκτιμά ότι, υπό το πρίσμα, αφενός, των αρχών της ισότητας των όπλων και της χρηστής διοικήσεως και, αφετέρου, της ανάγκης εξασφάλισης της ομαλής διεξαγωγής και της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών, το τμήμα προσφυγών ορθώς δεν προσέδωσε αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε έναν από τους διαδίκους εις βάρος του άλλου. Η «αφελώς» σχηματισθείσα εικασία της προσφεύγουσας ότι είχε τη δυνατότητα να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία σε μεταγενέστερο χρόνο δεν μπορεί να θεωρηθεί θεμιτός λόγος· αντιθέτως, τέτοιου είδους συμπεριφορά πρέπει να χαρακτηριστεί ως αμελής.
- 34 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι το γραφιστικό στοιχείο «σε σχήμα σκεπής» του προγενέστερου σήματος είναι παγκοσμίως γνωστό και βαίνει πέραν των ορίων ενός απλού διακοσμητικού στοιχείου, το EUIPO υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο αποδεικνύον ότι το στοιχείο αυτό αναγνωρίζεται ως ένδειξη προελεύσεως. Πρόκειται περί υποτυπώδους γεωμετρικού σχήματος, συγκεκριμένα δε πενταγώνου, τρεις από τις πέντε πλευρές του οποίου καθορίζονται από το σχήμα του πακέτου τσιγάρων. Τίποτα δεν δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι οι καταναλωτές προσέχουν περισσότερο αυτό το απλό εικονιστικό στοιχείο, και όχι το διακριτικό λεκτικό στοιχείο «Marlboro».
- 35 Όσον αφορά την παραπομπή της προσφεύγουσας στην απόφαση «SUPER ROLL», με την οποία αναγνωρίζεται ο αυξημένος διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος, το EUIPO εκτιμά ότι η εν λόγω απόφαση ουδόλως δεσμεύει το τμήμα προσφυγών στο μέτρο κατά το οποίο η αναγνώριση αυτή περιορίζεται στο πλαίσιο κάθε μεμονωμένης διαδικασίας [απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2015, Calida κατά ΓΕΕΑ – Quanzhou Green Garments (dadida), T-597/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:804, σκέψεις 42 έως 48]. Τυχόν αντίθετο συμπέρασμα θα αντέβαινε στα δικαιώματα άμυνας του έτερου μέρους της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας και θα συνεπαγόταν, εσφαλμένως, επέκταση της αρχής του δεδικασμένου σε διοικητική απόφαση.
- 36 Η παρεμβαίνουσα ζητεί την απόρριψη της προσφυγής και υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει επακριβώς τους λόγους ακυρώσεως και την προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά περιορίζεται σε εκφράσεις απογοητεύσεως και δυσαρέσκειας και σε γενικές συστάσεις. Κατά την παρεμβαίνουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι «ισχυρή» και δεν ενέχει κανένα νομικό ή πραγματικό σφάλμα. Η αναλυτική εκτίμηση των επίμαχων σημάτων από το τμήμα προσφυγών είναι ορθή, επαρκώς αιτιολογημένη και σύμφωνη με τις επιταγές του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 37 Πρέπει να υπομνησθεί, εκ προοιμίου, ότι ο κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, που εφαρμόζεται κατ' αναλογία στις διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας, προβλέπει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών περιορίζει την εξέταση της προσφυγής στα πραγματικά περιστατικά που έχουν προβληθεί και τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί ενώπιον του τμήματος ανακοπών, εκτός εάν το τμήμα προσφυγών θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Η τελευταία αυτή διάταξη προβλέπει ότι το EUIPO μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδεικτικά στοιχεία που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.
- 38 Συνεπώς, ο κανονισμός 207/2009 προβλέπει ρητώς ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει, στο πλαίσιο της εξετάσεως προσφυγής κατά αποφάσεως τμήματος ακυρώσεων, εξουσία εκτιμήσεως δυνάμει του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προκειμένου να αποφασίσει αν πρέπει ή δεν πρέπει να λάβει υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προβλήθηκαν ή, αντιστοίχως, δεν προσκομίστηκαν εντός των προθεσμιών που έταξε ή όρισε το τμήμα ακυρώσεων [βλ. αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ, C-122/12 P, EU:C:2013:628, σκέψη 33, και της 24ης Οκτωβρίου 2014, Grau Ferrer κατά ΓΕΕΑ - Rubio Ferrer (Bugui va), T-543/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:911, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 39 Συναφώς, το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να επισημάνει ότι η απόδοση του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 στη γαλλική γλώσσα διαφέρει από την απόδοσή του στην ισπανική, στη γερμανική και στην αγγλική γλώσσα ως προς ένα ουσιώδες στοιχείο. Συγκεκριμένα, ενώ στην απόδοση της εν λόγω διατάξεως στις γλώσσες αυτές προβλέπεται ότι το τμήμα προσφυγών μπορεί να λάβει υπόψη μόνον «επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά» γεγονότα και στοιχεία, στην απόδοση στη γαλλική γλώσσα τα ίδια αυτά γεγονότα και στοιχεία χαρακτηρίζονται ως «nouveaux ou supplémentaires» («νέα ή επιπρόσθετα»).
- 40 Στηριζόμενο στη γενική οικονομία και τον σκοπό της ρυθμίσεως, στοιχείο της οποίας αποτελεί ο κανόνας 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, και, ιδίως, στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο συνιστά τη νομική βάση του εν λόγω κανόνα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, όσον αφορά την απόδειξη της χρήσεως σήματος, εάν δεν έχει προσκομισθεί κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο εντός της ταχθείσας από το EUIPO προθεσμίας, το EUIPO οφείλει να απορρίψει αυτεπαγγέλτως την ανακοπή. Αντιθέτως, σε περίπτωση κατά την οποία έχουν προσκομιστεί αποδεικτικά στοιχεία εντός της ταχθείσας από το EUIPO προθεσμίας, εξακολουθεί να υπάρχει η δυνατότητα προσκομίσεως συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων (βλ. απόφαση της 21ης Ιουλίου 2016, EUIPO κατά Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, σκέψεις 24 έως 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 41 Το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι η ίδια ερμηνεία του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να γίνει δεκτή και σε ό,τι αφορά την απόδειξη της υπάρξεως, της εγκυρότητας και της εκτάσεως της προστασίας του σήματος, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη περιέχει κανόνα οριζοντίου εφαρμογής εντός του συστήματος του εν λόγω κανονισμού, καθόσον τυγχάνει εφαρμογής ανεξαρτήτως της φύσεως της διαδικασίας περί της οποίας πρόκειται. Επομένως, ο κανόνας 50 του κανονισμού 2868/95 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι διευρύνει το πεδίο της εξουσίας εκτιμήσεως των τμημάτων προσφυγών σε νέα αποδεικτικά στοιχεία (απόφαση της 21ης Ιουλίου 2016, EUIPO κατά Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, σκέψη 27), αλλά μόνον στα «συμπληρωματικά» ή «πρόσθετα» αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία προστίθενται σε λυσιτελή αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί εμπροθέσμως [βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, CEDC International κατά ΓΕΕΑ – Underberg (Σχήμα φύλλου χόρτου μέσα σε φιάλη), T-235/12, EU:T:2014:1058, σκέψη 89 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 42 Συνεπώς, πρέπει να διευκρινιστεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών μπορούν να χαρακτηριστούν ως «συμπληρωματικά» ή «επιπρόσθετα» κατά την έννοια του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95.
- 43 Είναι βέβαιο ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί της φήμης του προγενέστερου σήματος βάσει του κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού 2868/95, ήτοι κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, ούτε, εξάλλου, σε άλλο χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, μολονότι είχε διευκρινίσει, στην επιστολή που συνόδευε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας της 15ης Ιανουαρίου 2014, ότι θα υπέβαλλε τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης του προγενέστερου σήματος, μαζί με τα σχετικά επιχειρήματα, «εν ευθέτω χρόνω».
- 44 Δεν αμφισβητείται εν προκειμένω ότι η πρόθεση αυτή ουδόλως υλοποιήθηκε πριν από την εκ μέρους του τμήματος ακυρώσεων περάτωση της διαδικασίας μετά πάροδο χρόνου υπερβαίνοντος τους έξι μήνες, ήτοι στις 21 Ιουλίου 2014.
- 45 Σε ό,τι αφορά το προβληθέν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο εναπέκειτο στο τμήμα ακυρώσεων να την καλέσει για να συμπληρώσει τον φάκελό της προσκομίζοντας, μεταξύ άλλων, τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης του προγενέστερου σήματος, πρέπει να επισημανθεί ότι ο νομοθέτης έχει προβεί σε θεμελιώδη διάκριση μεταξύ, αφενός, των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας προκειμένου να είναι παραδεκτή

και, αφετέρου, των προϋποθέσεων που αφορούν τόσο την προσκόμιση στοιχείων ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τις παρατηρήσεις όσο και την υποβολή των δικαιολογητικών εγγράφων προς στήριξη της αιτήσεως, προϋποθέσεων οι οποίες εμπίπτουν στην επί της ουσίας εξέταση της αιτήσεως. Μόνον όσον αφορά τις προϋποθέσεις του παραδεκτού της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, ο νομοθέτης έχει προβλέψει, με τον κανόνα 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 (νυν άρθρο 146, παράγραφος 7, του κανονισμού 2017/1001) και τον κανόνα 39, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 15, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1430), ότι το τμήμα ακυρώσεων υποχρεούται να δώσει στον ενδιαφερόμενο διάδικο τη δυνατότητα να αποκαταστήσει τις παρατυπίες της αιτήσεώς του περί κηρύξεως ακυρότητας όταν οι παρατυπίες αυτές ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα την απόρριψη της αιτήσεως ως απαράδεκτης, ενώ καμία ανάλογη υποχρέωση δεν υφίσταται ως προς τις προϋποθέσεις που απαιτούνται προκειμένου μια αίτηση κηρύξεως ακυρότητας να μπορεί να κριθεί βάσιμη [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Ιουνίου 2002, *Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ – Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, EU:T:2002:157, σκέψη 54, και, συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Ιουνίου 2008, *El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Abril Sánchez και Ricote Saugar (BoomerangTV)*, T-420/03, EU:T:2008:203, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 46 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας, καμία διάταξη του κανονισμού 2868/95 δεν υποχρέωνε το τμήμα ακυρώσεων να ενημερώσει την προσφεύγουσα ότι η αίτησή της περί κηρύξεως ακυρότητας δεν στηριζόταν σε αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης του προγενέστερου σήματος.
- 47 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεδομένου ότι ο ισχυρισμός περί της υπάρξεως της φήμης του προγενέστερου σήματος, ο οποίος προβλήθηκε με την επιστολή που συνόδευε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας της 15ης Ιανουαρίου 2014, δεν συνιστούσε παρά απλή δήλωση μη στηριζόμενη σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν μπορούν να θεωρηθούν «συμπληρωματικά» ή «επιπρόσθετα» αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία προστίθενται σε αποδεικτικά στοιχεία ήδη προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα.
- 48 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τμήμα προσφυγών ήταν, καταρχήν, υποχρεωμένο να μην τα λάβει υπόψη, σύμφωνα με τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 και το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
- 49 Ωστόσο, πρέπει ακόμη να εξεταστεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία, κατ' ουσίαν, η μη συνεκτίμηση της αποφάσεως «SUPER ROLL» αντιβαίνει σε εκτιμήσεις περί χρηστής διοικήσεως.
- 50 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, η απόφαση «SUPER ROLL» αφορά τη διαδικασία ανακοπής που άσκησε η προσφεύγουσα, βάσει του σήματός της της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 4179801, κατά της καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUPER ROLL.
- 51 Από τις επί των πραγματικών περιστατικών διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών στην απόφαση «SUPER ROLL» προκύπτει ότι το σήμα «Marlboro χαίρει καλής φήμης και η ιδιαίτερα γνωστή συσκευασία του με το τριγωνικό στοιχείο έχει εντόνως διακριτικό χαρακτήρα», καθώς και ότι «το σήμα Marlboro και το ίδιο το γραφιστικό στοιχείο σε σχήμα σκεπής (το οποίο αποτελεί μέρος του σήματος Marlboro) έχουν αποκτήσει ιδιαίτερη φήμη στο ενδιαφερόμενο κοινό σε ολόκληρη την Ευρώπη».
- 52 Όταν η προσφεύγουσα επικαλέστηκε τη λυσitelεια της αποφάσεως «SUPER ROLL» ενώπιον του τμήματος προσφυγών, το επιχείρημά της απορρίφθηκε, με τη σκέψη 51 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, με το σκεπτικό ότι η προγενέστερη απόφαση αφορούσε διαφορετική περίπτωση και

διαφορετικό μεταγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης των προγενέστερων σημάτων είχαν με πληρότητα προσκομιστεί ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

- 53 Αντιθέτως προς την εκτίμηση αυτή, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η ύπαρξη της αποφάσεως «SUPER ROLL» θα έπρεπε να αρκεί προκειμένου το τμήμα προσφυγών να αναγνωρίσει τη φήμη του προγενέστερου σήματος ως «παγκοίνως γνωστό πραγματικό περιστατικό», αποφεύγοντας να εκδώσει απόφαση που θα ερχόταν σε αντίθεση με τα προηγούμενα συμπεράσματά του, τα οποία είχαν συναχθεί εντός ιδίου πλαισίου.
- 54 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθόσον η προσφεύγουσα σκοπεί, κατ' ουσίαν, σε αυτόματη αναγνώριση της φήμης του προγενέστερου σήματος αποκλειστικώς βάσει της προηγούμενης πρακτικής στις σχετικές αποφάσεις του EUIPO.
- 55 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, οι αποφάσεις τις οποίες λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 207/2009 εμπίπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Επομένως, η νομιμότητα των εν λόγω αποφάσεων πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης, και όχι βάσει προηγούμενης πρακτικής στις σχετικές αποφάσεις (βλ. διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, KS Sports κατά EUIPO, C-480/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:266, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η εκ μέρους του τμήματος προσφυγών αναγνώριση της ενδεχόμενης φήμης του προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την αναγνώριση της εν λόγω φήμης στο πλαίσιο χωριστής διαδικασίας που αφορά διαφορετικά νομικά και πραγματικά στοιχεία (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2015, *dadida*, T-597/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:804, σκέψη 43).
- 56 Ως εκ τούτου, εναπόκειται σε κάθε διάδικο που επικαλείται τη φήμη του προγενέστερου σήματός του να αποδείξει, εντός του οριοθετημένου πλαισίου κάθε διαδικασίας στην οποία μετέχει και βάσει των πλέον κατάλληλων, κατά την κρίση του, πραγματικών στοιχείων, ότι το εν λόγω σήμα έχει αποκτήσει τέτοιου είδους φήμη, χωρίς να μπορεί απλώς να ισχυριστεί ότι έχει προβεί στη σχετική απόδειξη επικαλούμενος την αναγνώριση τέτοιου είδους φήμης στο πλαίσιο χωριστής διοικητικής διαδικασίας, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία πρόκειται περί της φήμης του ιδίου αυτού σήματος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2015, *dadida*, T-597/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:804, σκέψη 45).
- 57 Εάν ήταν αρκετό η προσφεύγουσα απλώς να στηριχθεί σε προγενέστερη απόφαση του τμήματος προσφυγών για να αποδείξει τη φήμη του προγενέστερου σήματος, τούτο, αφενός, θα προσέβαλλε τα δικαιώματα άμυνας της παρεμβαίνουσας, στο μέτρο κατά το οποίο η τελευταία δεν θα μπορούσε να εξετάσει, να εκτιμήσει και να αμφισβητήσει τα πραγματικά στοιχεία στα οποία θα είχε στηριχθεί το τμήμα προσφυγών, και, αφετέρου, θα επέκτεινε, εσφαλμένως, την αρχή του δεδικασμένου σε διοικητική απόφαση που αφορά άλλα πρόσωπα από τα μετέχοντα στην επίμαχη διαδικασία, παρεμποδίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τον έλεγχο της νομιμότητας διοικητικής αποφάσεως εκ μέρους δικαιοδοτικού οργάνου, πράγμα που θα ήταν προδήλως αντίθετο προς την αρχή της νομιμότητας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2015, *dadida*, T-597/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:804, σκέψη 46).
- 58 Από τις εκτιμήσεις αυτές συνάγεται ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το EUIPO ουδόλως ήταν υποχρεωμένο να αναγνωρίσει αυτομάτως τη φήμη του προγενέστερου σήματος αποκλειστικώς βάσει διαπιστώσεων που προέκυψαν στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας, η οποία κατέληξε στην έκδοση άλλης αποφάσεως, εν προκειμένω της αποφάσεως «SUPER ROLL».
- 59 Περαιτέρω, η αιτίαση της προσφεύγουσας κατά την οποία η φήμη του προγενέστερου σήματος θα έπρεπε να αναγνωρισθεί αυτεπαγγέλτως, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, πρέπει επίσης να απορριφθεί, καθόσον από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η υποχρέωση

του EUIPO να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά περιορίζεται στα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά που θα μπορούσαν να το οδηγήσουν σε εφαρμογή των απόλυτων λόγων απαραδέκτου κατά την εξέταση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία διενεργείται από τους εξεταστές και, κατόπιν προσφυγής, από τα τμήματα προσφυγών στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος. Αντιθέτως, στο πλαίσιο διαδικασίας όπως είναι η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, εναπόκειται στον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος να αποδείξει την ύπαρξη, την εγκυρότητα και την έκταση της προστασίας του εν λόγω σήματος [βλ., σχετικά με διαδικασία ανακοπής, απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, Pinto Eliseu Baptista Lopes Canhoto κατά EUIPO – University College London (CITRUS SATURDAY), T-400/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:569, σκέψη 38].

- 60 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η φήμη προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να αποδεικνύεται με εικασίες, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένα και αντικειμενικά στοιχεία τα οποία την αποδεικνύουν.
- 61 Εν προκειμένω, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών επιδίωκαν αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι λόγοι ασφάλειας δικαίου και χρηστής διοικήσεως συνηγορούν υπέρ της συνεκτιμήσεως των εκπροθέσμως προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.
- 62 Συναφώς, είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι το EUIPO υποχρεούται να ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της χρηστής διοικήσεως (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol* κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 73). Κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα κάθε προσώπου στη δίκαιη εξέταση των υποθέσεών του.
- 63 Η δυνατότητα του τμήματος προσφυγών να κρίνει έχοντας πλήρη γνώση των δεδομένων όταν αποφαινεται στο πλαίσιο διαδικασιών που έχουν κινηθεί ενώπιόν του, υπηρετεί προδήλως το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Επομένως, το τμήμα προσφυγών οφείλει να εξετάζει με επιμέλεια και με αμεροληψία τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία για την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.
- 64 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το περιεχόμενο της αποφάσεως «SUPER ROLL», η οποία εκδόθηκε έντεκα, μόνον, μήνες πριν από την προσβαλλόμενη απόφαση, είχε τεθεί υπόψη του τμήματος προσφυγών και ότι, ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών γνώριζε τόσο τις διαπιστώσεις που είχαν διατυπωθεί με την απόφαση αυτή ως προς την «ιδιαίτερη φήμη» του σήματος Marlboro όσο και το «γραφιστικό στοιχείο [του] σε σχήμα σκεπής», το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του επίμαχου, εν προκειμένω, προγενέστερου σήματος.
- 65 Κατά συνέπεια, υπό το πρίσμα της νομολογίας η οποία υποχρεώνει το EUIPO να λαμβάνει υπόψη τις ήδη εκδοθείσες αποφάσεις και να εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή το ζήτημα αν πρέπει ή δεν πρέπει να αποφανθεί κατά τον ίδιο τρόπο (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol* κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 74), η απόφαση «SUPER ROLL» συνιστούσε σαφή ένδειξη ότι το προγενέστερο σήμα μπορούσε να χαίρει φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 66 Υπό τις περιστάσεις αυτές, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν σαφώς ικανά να ασκήσουν πράγματι επιρροή στην έκβαση της διαδικασίας, καθόσον σκοπός τους ήταν η απόδειξη της φήμης του προγενέστερου σήματος κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Συνεπώς, αρνούμενο να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία με την αιτιολογία ότι προσκομίστηκαν εκπροθέσμως, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εξετάσει έναν παράγοντα δυνητικά κρίσιμο για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

- 67 Με την επιφύλαξη της ερμηνείας του κανόνα 50 του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, όπως αυτή εκτέθηκε με τις ανωτέρω σκέψεις 40 έως 42, και του διατυπωθέντος με την ανωτέρω σκέψη 50 συμπεράσματος, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως την οποία διαθέτει το EUIPO κατά την άσκηση των καθηκόντων του δεν μπορεί να το απαλλάξει από την υποχρέωσή του να συγκεντρώνει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία για την άσκηση της εξουσίας του εκτιμήσεως σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η άρνηση συνεκτιμήσεως ορισμένων στοιχείων που προσκομίστηκαν με καθυστέρηση θα συνεπαγόταν την εκ μέρους του παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- 68 Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, το τμήμα προσφυγών έπρεπε, σύμφωνα με το καθήκον χρηστής διοικήσεως το οποίο υπέχει, να δεχθεί να λάβει υπόψη τα περί της φήμης του προγενέστερου σήματος αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του, ακόμη και εάν επρόκειτο να τα αντικρούσει.
- 69 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το επιχείρημα του EUIPO κατά το οποίο ενδεχόμενη αποδοχή των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, ως παραδεκτών, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών θα είχε ως αποτέλεσμα την παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων.
- 70 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 75, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2017/1001), οι αποφάσεις του EUIPO μπορούν να στηρίζονται μόνον στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Η διάταξη αυτή αφορά τόσο τους πραγματικούς όσο και τους νομικούς λόγους καθώς και τα αποδεικτικά στοιχεία [απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2006, Freixenet κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα λευκής φιάλης της οποίας η επιφάνεια καλύπτεται με σμύριδα), T-190/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2006:291, σκέψη 28].
- 71 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι τα περί της φήμης του προγενέστερου σήματος αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών καθώς και οι παρατηρήσεις της παρεμβαίνουσας επί των αποδεικτικών αυτών στοιχείων αποτέλεσαν στο σύνολό τους αντικείμενο κατ' αντιπαράθεση συζητήσεως. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, το κατατεθέν από την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών υπόμνημα της 8ης Ιανουαρίου 2015, στο οποίο εκτίθεντο οι λόγοι της προσφυγής και περιείχονταν οι αποδείξεις περί της φήμης του προγενέστερου σήματος, είχε πράγματι κοινοποιηθεί στην παρεμβαίνουσα και, ως εκ τούτου, έγιναν σεβαστά τα δικονομικά δικαιώματά της και της δόθηκε η δυνατότητα να προβάλει τις απόψεις της σχετικώς. Από τη δικογραφία προκύπτει, επιπλέον, ότι στην παρεμβαίνουσα είχε χορηγηθεί μάλιστα παράταση της προθεσμίας προτού υποβάλει τις παρατηρήσεις της στις 14 Μαΐου 2015. Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι, με τις παρατηρήσεις αυτές, η παρεμβαίνουσα έλαβε θέση επί των αποδεικτικών στοιχείων που είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα προς στήριξη της φήμης του προγενέστερου σήματος, αμφισβητώντας τη λυσιτέλειά τους και κρίνοντάς τα ανεπαρκή.
- 72 Υπό τις περιστάσεις αυτές, είναι βέβαιο ότι η παρεμβαίνουσα είχε στη διάθεσή της κάθε ευκαιρία και κάθε αναγκαία προθεσμία για να προβάλει τις απόψεις της και να εξετάσει, να εκτιμήσει και να αμφισβητήσει τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία. Συνεπώς, εάν το τμήμα προσφυγών είχε ασκήσει την εξουσία του εκτιμήσεως κατά τρόπο σύμφωνο με τις επιταγές της χρηστής διοικήσεως, δεχόμενο, δεδομένων των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, να λάβει υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, ουδόλως θα μπορούσε να του προσαφθεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων.
- 73 Το διατυπωθέν με την ανωτέρω σκέψη 67 συμπέρασμα δεν μπορεί να κλονισθεί λόγω της θέσεως του τμήματος προσφυγών η οποία διατυπώθηκε στη σκέψη 50 της προσβαλλόμενης αποφάσεως και κατά την οποία, ακόμη και εάν είχε αποδειχθεί η φήμη του προγενέστερου σήματος, ο βαθμός ομοιότητας

μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν θα ήταν, εν πάση περιπτώσει, επαρκής, για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, προκειμένου να μπορεί να δημιουργηθεί, κατά την αντίληψη του κοινού, συσχετισμός μεταξύ των σημάτων αυτών.

- 74 Πρέπει να επισημανθεί, συναφώς, ότι, όπως υποστήριξε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η θέση αυτή είναι αντίθετη προς την πάγια νομολογία κατά την οποία η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του επίδικου σήματος κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση, στους οποίους περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και μεταξύ των προϊόντων που φέρουν τα σήματα αυτά, καθώς και το εύρος της φήμης και η ένταση του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος (απόφαση της 24ης Μαρτίου 2011, Ferrero κατά ΓΕΕΑ, C-552/09 P, EU:C:2011:177, σκέψη 64).
- 75 Εξάλλου, δεδομένου ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 απαιτεί απλώς η υφιστάμενη ομοιότητα να είναι ικανή να οδηγήσει το ενδιαφερόμενο κοινό όχι σε σύγχυση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, αλλά στον συσχετισμό τους, δηλαδή στο να θεωρήσει ότι υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ τους, η προστασία την οποία καθιερώνει η διάταξη αυτή υπέρ των σημάτων που χαίρουν φήμης μπορεί να εφαρμοστεί, μολονότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων είναι μικρός (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2015, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ, C-603/14 P, EU:C:2015:807, σκέψη 42).
- 76 Επομένως, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία τα αντιπαρατιθέμενα σήματα παρουσιάζουν μικρό, μόνον, βαθμό ομοιότητας, δεν μπορεί, αντιθέτως προς το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών, να συναχθεί εκ τούτου ότι αποκλείεται κατ' ανάγκην η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Συνεπώς, η ενδεχόμενη αποδοχή των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών ως παραδεκτών και η εξέταση των στοιχείων αυτών θα μπορούσαν να επηρεάσουν την έκβαση της διαδικασίας όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 77 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη λόγω της εκπρόθεσμης προσκόμισής τους, υπέπεσε σε διαδικαστικό σφάλμα κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- 78 Πάντως, διαδικαστική παρατυπία συνεπάγεται την εν όλω ή εν μέρει ακύρωση αποφάσεως μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι, ελλείψει της παρατυπίας αυτής, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο [βλ., συναφώς, απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005, Wilfer κατά ΓΕΕΑ (ROCKBASS), T-315/03, EU:T:2005:211, σκέψη 33].
- 79 Εν προκειμένω, όπως έχει ήδη επισημανθεί με τις ανωτέρω σκέψεις 65 και 66, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να είναι ικανά τα αποδεικτικά στοιχεία που το τμήμα προσφυγών κακώς δεν έλαβε υπόψη να μεταβάλουν το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ειδικότερα όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Ως εκ τούτου, η μη εξέταση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων από το τμήμα προσφυγών συνεπάγεται την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται με την προσφυγή.
- 80 Όσον αφορά το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας, με το οποίο ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει την ακυρότητα του επίδικου σήματος ή, επικουρικό, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών προς ενδελεχέστερη εξέταση, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εξουσία μεταρρυθμίσεως που αναγνωρίζεται στο Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 72, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) δεν σημαίνει ότι

το Γενικό Δικαστήριο έχει την εξουσία να υποκαθιστά, με τη δική του κρίση, την κρίση του τμήματος προσφυγών του EUIPO ούτε, περαιτέρω, να αποφαινεται επί ζητήματος ως προς το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί το τμήμα προσφυγών. Επομένως, η άσκηση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως πρέπει, καταρχήν, να περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του τμήματος προσφυγών, είναι σε θέση να προσδιορίσει, βάσει των αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων, την απόφαση που έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (βλ. απόφαση της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, EU:C:2011:452, σκέψεις 71 και 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 81 Εν προκειμένω, όμως, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση. Στο μέτρο κατά το οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται για τον λόγο ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης του προγενέστερου σήματος και το τμήμα προσφυγών οφείλει, συνεπώς, να αποφανθεί εκ νέου επί της αποδεικτικής αξίας των εν λόγω στοιχείων, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της ακυρότητας του επίδικου σήματος.
- 82 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας, στο μέτρο που ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει την ακυρότητα του επίδικου σήματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 83 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επιπλέον, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των δικαστικών εξόδων.
- 84 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν ως προς το ουσιώδες μέρος των αιτημάτων τους, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 4ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 2775/2014-1).**
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.**
- 3) Το EUIPO και η Explosal Ltd φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Philip Morris Brands Sàrl.**

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 1 Φεβρουαρίου 2018.

(υπογραφές)